

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 1387

гр. Варна, 11.04.2024 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, III СЪСТАВ ТО, в закрито заседание на единадесети април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Светлана Тодорова

Членове: Мая Недкова
Цветелина Г. Хекимова

като разгледа докладваното от Светлана Тодорова Въззивно гражданско дело № 20243100500578 по описа за 2024 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.258 и сл. от ГПК.

Образувано е по въззивна жалба на „СИТИ КЕШ“ ООД с ЕИК 202531869 и седалище и адрес на управление гр.София, бул. Цариградско шосе № 115Е ет.5, чрез пълномощник юрисконсулт Ц.Б. срещу Решение № 3910 от 30.11.2023г., постановено по гр.д. № 7818/2023г. по описа на ВРС, с което прогласен за нищожен договор за потребителски кредит № ***** от 11.04.2023г., сключен между К. С. Д. с ЕГН ***** като кредитополучател и „Сити кеш“ ООД ЕИК 202531869 като кредитор, на осн.чл. 26, ал.1 във вр. чл. 22 от ЗПК.

В жалбата се излага, че решението на ВРС е неправилно и необосновано. Конкретно развитите доводи са за неправилност на изводите на съда, че ответникът, сега въззивник, е заявил признание на иска за прогласяване нищожност на договора. Сочи, че съгласно депозирана молба по делото преди провеждане на първото открито съдебно заседание е налице признание по отношение иска за прогласяване нищожността на клаузата за неустойка, но не и признание на главния иск за установяване нищожност на целия договор. Поддържа твърдението, че неустойката не следва да се включва в ГПР и в ГЛП. Счита, че в хода на исковото производство не е

установено, че ГПР и ГЛП надвишават посочения в договора размер. Поддържа, че липсва законова пречка за уговаряне на възнаградителна лихва или неустойка за неизпълнение на парично задължение на размера на законната лихва, като страните са ограничени единствено от чл.9 от ЗЗД, съгласно който страните могат свободно да определят съдържанието на договора, доколкото не противоречи на добрите нрави. Стира, че не е необходима в погасителния план да се посочва отделно главница и лихва, които се погасяват с вноската, доколкото в настоящия случай не са приложими различни лихвени проценти, като се позовава на Решение №106/03.06.2022г. по гр.д. № 3253/2021г. ВКС ГК трето г.о.

Настоява се за отмяна на първоинстанционното решение и постановяване на ново, с което искът да бъде отхвърлен с присъждане на сторените разноси в исковото и въззивното производство.

В срока по чл.263 ГПК, въззиваемата страна депозира писмен отговор, като развива доводи за неоснователност на въззивната жалба. Моли за потвърждаване на обжалвания съдебен акт и присъждане на сторените във въззивната инстанция съдебно-деловодни разноси.

По доказателствата : Въззиваемият подновява доказателственото си искане, въведено с молба, депозирана преди провеждане на първото открито съдебно заседание пред ВРС, за провеждане на ССчЕ със задачи : В посочения в договора годишен процент на разходите /ГПР/, включен ли е размера на посочената в договора и в погасителния план неустойка общо в размер на 2257,56 лв. и в случай, че не е включена, какъв би бил ГПР при включване на неустойката от 2257.56 лева?; Какво би било съотношението на ГПР, ако в същото беше включена и неустойката в размер от 2257.56 лева, спрямо законната лихва към момента на сключване на договора?

Искането е допустимо, доколкото не е преклудирано, с оглед факта, че е заявено пред иския съд с молба вх. № 30736 от 30.10.2023г. и съдът не е взел отношение по него.

Настоящият състав счита, че тъй като задачите, поставени в искането се отнасят до разрешаване на въпрос относно основателността на иска в частта, касаеща размера му, то ще се позове на възможността, която му дава разпоредбата на чл. 162 предл.първо от ГПК, да го определи сам, поради което следва да остави искането без уважение.

Постъпилата въззивна жалба е редовна и отговоря на изискванията на чл.260 от ГПК – подадена е от надлежна страна, срещу акт, подлежащ на обжалване и съдържа останалите необходими приложения, вкл. доказателство за платена държавна такса.

Съобразно преценката за допустимост на производството и на основание чл.267 ГПК, **СЪДЪТ**

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА ЗА РАЗГЛЕЖДАНЕ ВЪЗЗИВНА ЖАЛБА на „СИТИ КЕШ“ ООД с ЕИК 202531869 и седалище и адрес на управление гр.София, бул. Цариградско шосе № 115Е ет.5, чрез пълномощник юрисконсулт Ц.Б. срещу Решение № 3910 от 30.11.2023г., постановено по гр.д. № 7818/2023г. по описа на ВРС, с което прогласен за нищожен договор за потребителски кредит № ***** от 11.04.2023г., сключен между К. С. Д. с ЕГН ***** като кредитополучател и „Сити кеш“ ООД ЕИК 202531869 като кредитор, на осн.чл. 26, ал.1 във вр. чл. 22 от ЗПК.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на въззиваемия К. С. Д. с ЕГН ***** за провеждане на ССчЕ.

НАСРОЧВА производството по възз.т.дело № 578/2024год. на ВОС за **08.05.2024г. от 13.30 часа**, за която дата и час да се призоват страните, ведно с препис от настоящото определение.

На въззивника да се връчи препис от отговора на въззиваемия.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____